

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Item Oratio plena γοργοτητος, habens Epiplexin, Ironiam, Prolepsin.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

τῶν ἐλλήνων διοικῶν; τίθηκε Φίλιππος, οὐ καὶ
δὲ, ἀλλ' ἀδελφεὶ πρὸς οὐκ ἴσως διαφέρει; καὶ γὰρ αὐτὸς
οὗτος πρὸς τὰς ταχέας οὐκ ἔτερον Φίλιππος
ποιήσετε, ἀντὶς οὕτως προσέχετε τοῖς παρὰ γ-
μασι τὸν νόμον.

administret? Objicit Philippus? non certe qui-
dem, sed agrotat. Quid verò vestra interest?
etsi enim aliquid ei acciderit, celeriter vos al-
ium Philippum facietis, si rebus ita eritis in-
tenti.

Item hac plena γοργότητι, habet Epilexin, Ironiam,
Prolepsin, &c.

Philipp. 1.

Ὅταν κεχειροτονεῖτε ἢ δὲ ὑμῶν αὐτῶν δεκα-
ταξιαρχούς, καὶ στρατηγούς, καὶ φυλάρχους, καὶ
ἵππαρχούς δύο; τί οὐκ οἱ τοῖς οὐκ ἴσως ἀν-
δρῶς ὃν ἀνεκπέμφθη ἐπὶ τὸν πόλεμον; οἱ λοι-
ποὶ τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱερ-
ποιῶν. ὡσαύτως γὰρ οἱ πλάττορες τοὺς ἀθλητὰς,
εἰς τὴν ἀγορὰν χειροτονεῖτε τοὺς ταξιαρχούς, καὶ
τοὺς φυλάρχους, οὐκ ἐπὶ τὸν πόλεμον. οὐ γὰρ
ἔχρησεν, ἀλλ' ἀνδρες Ἀθηνῶν, ταξιαρχούς, παρ' ὑμῶν,
ἵππαρχούς παρ' ὑμῶν, ἀρχοντίας οἰκείας εἶναι, ἢ ἢ
ὡς ἀληθῶς τῆς πόλεως ἡ διωκόμενος; ἀλλ' εἰς μέν
λήμνον τὸν παρ' ὑμῶν ἵππαρχον δεῖ πλεῖν, τὸ δ'
ὑπερὶ τὴν πόλεως κλημάτων ἀγωνιζομένων λινέ-
λαων ἵππαρχόν, καὶ οὐ τὸν ἀνδρα μεμφομένον
ταῦτα λέγειν, ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν ἔδει κεχειροτονημέ-
νον εἶναι εἶπον, ὅς τις ἀνὴρ ἴσως ἢ ταῦτα μὲν ὀρθῶς
ἠγείναι λέγεσθαι, τὸ δὲ τῶν χρημάτων πᾶσα καὶ πό-
θεν ἵσταται, μάστιγα ποθεῖται ἀκέραια, εἶτο δὲ καὶ περα-
νῶν χρημάτων τοίνυν, εἰ μὴ ἢ σοφίᾳ τὴν ἡρώσειον τοῖς
στρατιωμένοις μόνον τὰ τῆς διωκόμενης ταύτης τὰ
λαλῶν σφηνήκοινα, καὶ μικρόν τι πρὸς δέχθαι καὶ ναυ-
σὶ ταχείαις, τετραράκοινα τάλαντα, εἰκοσὶν εἰς
τὴν ναῦν μεταί, τὸ μίλιον ἑκάστη στρατιώτης ἢ δι-
σχιλίους, τοσαῦτα ἕτερα. ἵνα δέχθαι ἑκατὸν τῶ
μίλιον ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβά-
νῃ, τοῖς δ' ἵππεσι δὲ διακοσίους οὐσίον, ἐὰν τετα-
κοντα δραχμὰς ἑκατὸν λαμβάνῃ τὸ μίλιον,
δωδεκά τάλαντα.

NONNE verò creastis è vestris ciuibus de-
cem centuriones, & duces, & tribunos, & magistros equitum duos? Quid autem isti plus agunt vno viro, quem miseritis ad bellum? Reliqui pompam vobis obeunt cum sacrificiis. Ut enim ij, qui luteos fingunt, in forum creatis centuriones, & tribunos, non ad bellum. An non oportuit, Athenienses, centuriones, ciues; magistros equitum, ciues; magistratus domesticos esse: vt reuera essent copia ciuitatis? An in Lemnum vestro magistro equitum nauigandum est: eorum autem, qui pro nostra vobis possessionibus praeliantur, Menelaus est magister equitum? Neque hæc hominis reprehendendi causa dico: sed à vobis enim creatum esse oportebat, quisquis tandem sit. Fortassis autem hæc rectè dici putatis: pecunia verò quanta, & vnde comparanda sit, maximè audire cupitis: id igitur sanè expediam. Ea est pecuniæ ratio, vt ad alendum hunc exercitum, & cibaria dentaxat militibus comparanda, nonaginta sint talenta numeranda. & paulò amplius: decem celeribus nauibus quadraginta talenta, vicenæ minæ in nauem singulis mensibus: militum duobus millibus totidem alia, vt duas singuli milites drachmas in mensẽ pro cibarijs accipiant: equitibus ducentis numero, si tricenas drachmas in mensẽm accipiant singuli, duodecim talenta.

(*)

